

Sygn. akt IX U 631/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. G. (R. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość renty

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do ponownego obliczenia wysokości renty ubezpieczonego R. G. z uwzględnieniem, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1980-1988, 1992, 1999 -2007 i 2009 wynosi 67,83 % począwszy od 30 marca 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 631/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., przyznał ubezpieczonemu R. G. (G.) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty ustalono w oparciu o 20 najkorzystniejszych lat przypadających na przestrzeni całego okresu ubezpieczenia i wyniósł 67,00%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się jej zmiany i ponownego przeliczenia wysokości świadczenia z 10 lat kalendarzowych, z uwzględnieniem wynagrodzeń otrzymywanych z tytułu zatrudnienia w Hucie (...) w okresie od 1.09.1976r. do 30.06.1980r. Ubezpieczony dodał, że jak wynika z informacji byłego pracodawcy, dokumentacja zarobkowa sprzed 1980r. nie zachowała się, a składki na ubezpieczenie społeczne odprowadzane

były od 1.09.1976r. Ubezpieczony wniósł o odtworzenie uzyskiwanych zarobków, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania na rozprawie 22.08.2017r., za okres od 24.09.1979r. do 31.12.1979r. Do odwołania ubezpieczony dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Huty (...) ze wskazanym wynagrodzeniem wyłącznie za rok 1980 (w wysokości 24.084,26 zł). Ubezpieczony wniósł nadto o przywrócenie terminu do złożenia odwołania wskazując, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Wskazał na zły stan swojego zdrowia, pobyty w szpitalu do stycznia 2017r. w wyniku poparzenia oraz problemy z pamięcią z powodu miażdżycy i przebytych udarów mózgu.

Organ rentowy uznał wyjaśnienia ubezpieczonego w zakresie przyczyn przekroczenia terminu i nie domagał się odrzucenia odwołania. W odpowiedzi na odwołanie wniósł natomiast o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji. Nadto organ rentowy wskazał, że dołączona do odpowiedzi na odwołanie kopia Rp-7 z Huty (...) za okres od 1.01.1980r. do 30.08.1980r. nie stanowi środka dowodowego na okoliczność wysokości osiąganego wynagrodzenia w świetle treści §27 rozporządzenia z 10.11.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, gdyż konieczne jest złożenie formalnego wniosku oraz oryginału dokumentu.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił co następuje:

Decyzją z 17.11.2016r. organ rentowy, wykonując wyrok tut. Sądu z 7 września 2016r., o sygn. akt IX U 989/15, przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od daty określonej w wyroku, tj. od 30.03.2015r.

Wysokość świadczenia ustalono z uwzględnieniem 22 lat, 9 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 3 lat, 3 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona w oparciu o dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1980r. do 2009r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 67,00%.

Ubezpieczony był zatrudniony w Hucie (...) S.A. w Ł.:

- od 1.09.1976r. do 27.06.1979r. jako uczeń Przyzakładowej Szkoły Zawodowej przy Hucie (...),
- od 24.09.1979r. do 30.06.1980r. jako ślusarz remontowy urządzeń hutniczych.

Ubezpieczony w okresie od 24.09.1979r. do 31.12.1979r. otrzymywał wynagrodzenie w VIII kategorii zaszeregowania ze stawką 16 zł za godzinę, otrzymywał 110 zł miesięcznie z tytułu ekwiwalentu pieniężnego za węgiel.

W okresie od 1.01.1980r. do 30.06.1980r. ubezpieczony osiągnął wynagrodzenie w wysokości 24.084,26 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszej wersji z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1980-1988, 1992, 1999-2007, 2009, wynosi 67,83% przy przyjęciu za okres od 1.01.1980r. do 30.06.1980r. wynagrodzenia w wysokości 24.084,26 zł, a za okres od 24.09.1979r. do 31.12.1979r. minimalnego wynagrodzenia (wyliczenia organu rentowego – pismo z 18.09.2017r. k. 36-42 a.s.).

Ubezpieczony ostatecznie nie kwestionował wyliczeń jw. Pełnomocnik ubezpieczonego, na rozprawie w dniu 19.12.2017r. wskazał, że wyliczenia te są korzystne, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie uległby zmianie nawet przy ustaleniu wynagrodzenia za okres od 24.09.1979r. do 31.12.1979r. z uwzględnieniem stawki zaszeregowania i kwoty ekwiwalentu za węgiel.

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Hucie (...).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, logiczny, mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Równocześnie Sąd uznał wniosek ubezpieczonego o dowód z opinii biegłego z zakresu rent i emerytur za bezprzedmiotowy mając na uwadze, iż ubezpieczony zgodził się z hipotetycznymi wyliczeniami organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Z treści art.15 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383) wynika, że podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z ust.4 tego przepisu, w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Ust. 5 przewiduje, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, zaś ust.6, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Ubezpieczony domagał się wyliczenia wysokości przysługującego mu świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia osiąganego w Hucie (...).

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, ustalony w najkorzystniejszej wersji, to wskaźnik ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1980-1988, 1992, 1999-2007, 2009, który wynosi 67,83% przy przyjęciu za okres od 1.01.1980r. do 30.06.1980r. wynagrodzenia w wysokości 24.084,26 zł, tj. wynikającego z zaświadczenia Rp-7, a za okres od 24.09.1979r. do 31.12.1979r. minimalnego wynagrodzenia.

Takiego hipotetyczne wyliczenia dokonał organ rentowy, a ubezpieczony ostatecznie z nim się zgodził, gdyż, jak wskazał pełnomocnik ubezpieczonego, nawet po przyjęciu wynagrodzenia z uwzględnieniem stawki za godzinę oraz kwoty ekwiwalentu za węgiel wynikających z akt osobowych ubezpieczonego za okres od 24.09.1979r. do 31.12.1979r., wskaźnik za rok 1979 wyniósłby 13,96% i nie wpłynąłby na zwiększenie wppw.

W tej sytuacji Sąd uznał, że wyliczenia dokonane przez organ rentowy w piśmie z dnia 14.09.2017r. są prawidłowe, oparte na danych wynikających z akt osobowych ubezpieczonego, w związku z czym ubezpieczony zasadnie domaga się ustalenia wyższego świadczenia, niż wyliczone w zaskarżonej decyzji.

Na marginesie należy wskazać, że wwpw ustalony z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez ubezpieczonego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę (z lat 1995 – 2014), nie byłby wyższy od ustalonego z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia. W tym czasie bowiem ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i wykonywał umowę zlecenia. Pobierał również zasiłek dla bezrobotnych. Stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia w tym przedziale czasowym dla poszczególnych lat oscyluje między 47,95% a 59,36 %.

W konsekwencji takiego stanowiska, Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości renty ubezpieczonego począwszy od 30 marca 2015r., tj. od dnia powstania prawa do świadczenia, zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

SSR del. Renta Stańczak